

عنوان مقاله:

تنبلی اجتماعی و عوامل موثر بر آن

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی ایران، دوره 12، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محمدرضا جوادی یگانه - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه تهران

مجید فولادیان - دانشجوی دکتری جامعه شناس دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تنبلی اجتماعی از مواردی است که به ایرانیان نسبت داده می شود و در سال های اخیر مورد توجه قرار گرفته است و نمودهای آن نیز در جامعه ایران موجود است، از جمله پایین بودن بهره وری کار، تعطیلات فراوان، اضافه وزن و کم تحرکی. علیرغم اهمیت این موضوع، تاکنون پژوهش جامعه شناختی مستقیمی درباره آن انجام نشده است. مقاله حاضر میزان و عوامل موثر بر تنبلی اجتماعی را در قالب یک مفهوم در چارچوب نظریه انتخاب عقلانی بررسی می کند. روش تحقیق پیمایش بر روی ۱۲۵۶ شهروند تهرانی بوده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که حداقل میزان گرایش به تنبلی در تهران ۲۰ درصد است. تفسیر این یافته، روند گرایش به تنبلی در تهران را رو به افزایش نمی داند. مهمترین عوامل موثر بر تنبلی در تحلیل های چندمتغیره عبارت است از تقدیرگرایی، احساس بی قدرتی و خودمداری. نتیجه نهایی این است که پایین بودن میزان تمایل به تنبلی در تهران، نشانه پایین بودن میزان تنبلی نیست، چون وضعیت اجتماعی، تسهیل کننده تنبلی در جامعه است.

کلمات کلیدی:

تنبلی اجتماعی، اهمال کاری، خلقیات منفی، تقدیرگرایی، انتخاب عقلانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1660963>

